

בעזהשי"ת

קונטרס

אשר לשלמה

בענין בילאת המשיח

בעזרת החונן לאדם דעת

שלמה דייטש

עיה"ת ביתר ת"ו

הנה אנו מחכים ומצפים
כבר כמה אלפי שנים
לביאת משיח צדקנו
שבמהרה יבוא ויגאלנו
ואמרינן זאת כל יום בי"ג
עיקרים "אני מאמין
באמונה שלימה בביאת
המשיח ואע"פ שיתמהמה
עם כל זה אחכה לו בכל יום
שיבוא"

ורואים מזה שצריך ממש
לצפות ולייחל למשיח וכמו
שמסופר על ה"חפץ חיים"
שהיה לו מזוודה בביתו עם
בגדים משובחים ויפים מאוד
ושאלוהו מה זה? ואמר
שאני מצפה בכל רגע ורגע
שהמשיח יגיע כנ"ל ולכך יש
תמיד לצידו המזוודה הזו
כדי שברגע שהמשיח יגיע
מיד אלבש לכבודו בגדים
משובחים אלו כיאות וכיאה
לכבודו של מלך המשיח...

ואפי' שאנו לא במדריגת
ה"חפץ חיים" אבל לכל אחד
ואחד יש איזשהו צפיה

והשתוקקות למשיח צדקנו
שבמהרה יבוא ויגאלנו
וכאן נשאלת השאלה
דלמה אנו באמת מצפים
ומחכים? מה זה המשיח
שכשהוא יגיע נפתר מכל
הבעיות? ומה באמת יקרה
בעת ההוא?

ונבאר בשנקדים דכשהייתי
נער בישיבה כל יום
בתחילת השיעור היה רגיל
המגיד שיעור לומר כמה
מילים של חיזוק להעיר את
הבחורים בבחי' עורי ישנים
משנתכם ובאיזשהו יום
בהיר החליט המגיד שיעור
לדבר על ה"משיח" ואמר
כך "שיש איזה אנשים
שכשיגיע המשיח זה
לדאבוננו מאוד מאוד יפריע
להם כיוון שחושבים
שעכשיו הם במעמד מכובד
ונישא ושיגיע המשיח יפלו
ממדריגתם" (כיוון שיראה
להם את האמת) אבל
האמת הוא שכשמשיח יגיע

הוא יפתח לנו את העיניים
להבדיל בין הטוב לרע
ויהיה כזה אור על על
העולם

והיינו שכשמשיח יגיע יקיים
הפסוק "ומלאה הארץ דעה
את ה' מים לים מכסים"
(ישעיה יא ט) שהמשיח
יביא דעת ללבבות בני
ישראל והיינו שדעת זה
התקשרות והתחברות לה'
(עיין תניא סוף פ"ג)

וממילא שהמשיח יביא
איתו כזה אור דעת וחיבור
עצום בין ישראל לאביהם
שבשמים ולכך שיהיה האור
הזה לא יהיה כלל לא צרות
ולא נסיונות רק בבחי'
"וישמעו רחוקים ויבואו
ויתנו לך כתר מלוכה" והיינו
כנ"ל שיהיה כזה אור גדול
ונביא את הכתר לה'
כביכול דהיינו שנמליכו
באמת ואז אין דינים ואין
צרות בגלל הקשר הדביקות
והחיבור העצום בינינו לה'

וממילא "עז וחדווה
במקומו" ומתבטלים כל
הקליפות

ולכך בימות המשיח נאמר
"והיה ה' למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה ה' אחד
ושמו אחד" שאז יתגלה
ביתר שאת ועז הענין של
ה' אחד ושמו אחד והיינו
שה' זה עצמותו ומהותו של
הקב"ה (פנימיותו) שהוא
"אין סוף" וא"א כלל להשיג
אותו "דלית מחשבא תפיסא
ביה" (שלא יכולה כלל
מחשבה אפי' לנסות להשיג
את ה' " ושמו זה החיצוניות
שלו שעם זה בורא העולם
(וזה כמו שם של אדם שזה
לא חלק מעצם האדם
ופנימיותו ורק זה חלק
החיצוני שבאדם)

וממילא הנ"ל זה בזמן הזה
שיש את פנימיות ה' כנ"ל
ויש אף את חיצוניות ה' והם
נפרדים לגבינו אבל בימות
המשיח יתגלה ש"ה' אחד

ושמו אחד" היינו ששתיהם זה אחדות פשוטה הכל זה הקב"ה ביתר שאת ועז וגם החיצוניות שלו זה אחד עם ה' ביחוד נפלא ועצום

והיוצא לנו מהנ"ל שתירצנו את כל השאלות קודם כל מה יקרה בימות המשיח? ע"ז ביארנו שיהיה "ומלאה הארץ דעה את ה' " שיהיה כזה קשר וחיבור ודביקות לה' ברמה שא"א לתאר עד ש"יתנו לך כתר מלוכה"

ולמה אנו באמת מצפים ומחכים? היינו לזה באמת אנו מחכים להגיע לרמה של "אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו יחד במהרה לאורו" ואז ניהיה כ"כ דבוקים ומקושרים לה' עד שממילא יתבטלו כל הדינים וכל הקליפות יעזבו אותנו בבחי' "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ"

ולכך שמישיח יגיע נפתר מכל הבעיות (שאלה

אחרונה) כיוון שכולנו ניהיה דבוקים בה' לכך אין מקום לאחיזת החיצונים ויקום הפסוק "ותמלוך אתה ה' לבדך מהרה על כל מעשיך"

וצריך לידע שיש כמה מהלכים בגאולה העתידה (ביאת המשיח, לעתיד לבוא, גן עדן) והשלב הראשון זה ה"משיח" שהוא בעצם "איש דביקות" היינו שכולו דבוק בה' בתכלית הדביקות והוא יגיע אלינו ויהיה בחי' "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" ואז יהיה מצב שכולם יהיו "אנשי דביקות" (כמובן מי שירצה...) שיהיה כזה אור אלקות שכולם ירצו לעבוד את ה"ת באמת עם כל החמימות

וזאת תיהיה כ"כ תקופה מתוקה בבחי' "אתחלתא דגאולתא" (התחלת הגאולה) שכל יום ויום כולנו טרודים על המחיה והכלכלה

זיווגים בריאות וכדומה ולכך הרבה פעמים לצערינו קשה לזכור מרבש"ע ולכך פחות עסוקים בתורה ובמצוות אבל שיגיע "משיח צדקנו" יעלם כל הטרדות הנ"ל למיניהם ורק יהיה "ומלאה הארץ דעה את ה' " היינו כנ"ל חיבור אמיתי לרבש"ע ואור אלוקי נשגב מאין כמוהו עד שאדם לא יתפוס איך עד עכשיו לא חי בצורה כזאת...

וצריך לדעת שאסור להתיימש מביאת משיח צדקנו דכבר אמר הרמ"מ מקאצק על הגמ' ב"מ (כא:): "יאוש שלא מדעת" דאם אדם "מתיאש" זה "שלא מדעת" זה לא מגיע מדעת...

וכמו שהשבטים ירדו למצריים "כי כבוד הרעב בארץ" וכל הסיפור שיוסף לקח את שמעון וגם את בנימין עד שהשבטים רצו

להחריב את כל מצריים וכבר נדמה להם הגרוע מכל... ואז באה הישועה בשתי מילים "אני יוסף" מיד נגמרה המלחמה ביניהם... וניהיה שלום בין האחים והרי מה קרה שיוסף אמר את שתי המילים האלו? המציאות לא נשתנה כי לפני זה גם היה יוסף רק בהסתרה... ורק כל החשיבה של האחים השתנה שלפני זה חשבו שהוא רק מלך על מצרים ועכשיו גילו ש"יוסף אחיהם" הוא המלך על מצרים

כך אנו צריכים לידע שלפני ביאת המשיח יהיה הרבה נסיונות וצרות (כמו שאנו רואים עכשיו...) אין לך יום שאינו קשה מחבירו... היוקר יאמיר (סוטה מט) מלחמת "גוג ומגוג" וכבר לאנשים לא יהיה כך לסבול צרות אלו מחמת קושי השעבוד עד שפתאום יבוא אדם ויאמר "אני המשיח" מה

יקרה אז? ומה נרגיש? מה
ישתנה אז?

פשוט נרגיש כמו אדם
שאבן נגולה מעל לבו ויורד
לו כל הלחץ והמתח והפחד
שהיה לו כי יחשוב שהנה
כבר מגיע הגאולה העתידה
ושהמשיח יגיע יהיה "עולם
כמנהגו נוהג" וממילא
מציאות העולם לא נשתנה
אבל כל הנסיונות והצרות
הכל יבטל כעפרא דארעא
שכשאורו של מלך המשיח
מאיר בטלים ממילא כל
הצרות והנסיונות

והכל יהיה ממש באופן
פתאומי "דאין בין דוד בא
אלא בהיסח הדעת"
(בעש"ט עה"ת פ ויגש)
מכיוון דמשיח זה משהו
שמימי ורוחני שמתלבש
בגוף גשמי ולכך שכלל
ישראל מתעסקים בצרכיהם
באמונה אז אין דינים
ומשיח מגיע

ומכאן יש לנו לימוד מוסר
השכל עצום דכל אדם בכל
מקום שהוא חי עם נסיונות
ואתגרים למיניהם ממש
באופן תמידי ומהו החיזוק
בכאלה מצבים קשים?

י"ל דכמו שהמשיח בא
בהסח הדעת כנ"ל
בפתאומיות ללא שום הכנה
מוקדמת וללא ידיעה ברורה
שבאמת יגיע ברגע שמגיע
ה"ה שאדם נמצא בצרה או
בנסיון קשה שיחשוב
שתיכף זה יחלוף במהרה
בפתאומיות וכמו שבאמת
כל נסיון בסוף עובר ובדרך
כלל אף אחד לא תקוע עם
נסיון אחד כל ימי חייו...

ועתה ניגש לענין הידוע
דמשיח הוא צאצא של דוד
המלך כמש"כ בירמיהו (ל"ג,
ט"ו) "בימים ההם ובעת
ההיא אצמיח לדוד צמח
צדקה ועשה משפט וצדקה
בארץ" וכן כתוב בנביא
יהזקאל (ל"ז, כ"ה) "ודוד

עבדי נשיא להם לעולם"
וזאת בהתאם לברכת יעקב
לבניו בה נאמר ששבת
יהודה שהוא שבטו של דוד
הוא הראוי למלוכה כמש"כ
בחומש בראשית (מ"ט, י')
"לא יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו" וזה
בהתאם לשבועה שנשבע
ה' לדוד לפיה המלוכה
מיועדת לו ולזרעו אחריו
כמש"כ בתהלים (פ"ט, ד-ה)
"כרתי ברית לבחירי
נשבעתי לדוד עבדי, עד
עולם אכין זרעך ובנית לי לדר
ודור כסאך סלה" ובהקדמת
הרמב"ם (בסנהדרין פ"י)
כתב שהמשיח צריך להיות
דווקא מזרע של שלמה
המלך (שהוא בן דוד)

היוצא לנו מהנ"ל דהמשיח
יהיה מזרע דוד המלך ונקרא
משיח בן דוד, ויש עוד
משיח שנקרא משיח בן יוסף
מכיוון שהוא מזרע "יוסף
הצדיק" והוא שאול המלך
שהוא מזרע יוסף והוא יתרג

במלחמת "גוג ומגוג"
ותפקידו להכשיר את
העולם לקראת הגאולה
העתידה ואזי אחריו יבוא
ויגאלנו "משיח בן דוד"
שהוא מזרע דוד המלך
וכאן הבן שואל דלמה מלך
המשיח שנשאר איתו לנצח
הוא דווקא מזרע "דוד
המלך" ולא מזרע "שאול
המלך"

וי"ל ע"פ המעשה שהיה עם
דוד ומיכל אשתו (שהיא
היתה בתו של שאול המלך)
כמו שמובא ב"שמואל" ב'
(פ"ו) בענין ארון ה'
שגאלוהו מהפלשתים ואז
שהגיע ארון ה' לפני דוד
המלך כתוב "ודוד וכל בית
ישראל משחקים לפני ה'
בכל עצי ברושים ובכנרות
ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלצלים וכו'
ודוד מכרכר בכל עז לפני ה'
וכו' "אי אפשר לתאר איזה
שמחה היתה שם... אבל

כתוב בהמשך "והיה ארון ה' בא עיר דוד ומיכל בת שאול (אשתו) נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרכר לפני ה' ותבו לו בלבה וכו' וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים, ויאמר דוד אל מיכל, לפני ה' אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אותי נגיד על ישראל ושהקתי לפני ה' וכו' " (הארכנו בהעתקת הנביא להבנת הענין)

והדברים צריכים ביאור מה היה הויכוח בין דוד למיכל אשתו דהיא רק ראתה אותו מהחלון "מכרכר בכל עז" זה מאוד עצבן אותה מכיוון שהיא היתה הבת של "שאול המלך" שמסופר עליו שכולו היה "פאדענט" וכולו אומר כבוד ובקושי את

כפות ידיו היו רואים שהיה מתנהג בכבוד האמיתי למלוכה שזכה לה ולכך מאוד התעצבנה שראתה את בעלה "דוד המלך" רוקד ממש ברמה שלא היה מתאים לכבוד המלוכה עד כדי כך שראו לו חלק ניכר מהידים והזרוע ואמרה זה ממש לא מתאים למלוכה להיות "כאחד הפוחזים והרקים"

ואז ענה לה "דוד המלך" הרי מה שעשיתי זאת זה מכיוון שהרי ה' בחר בי להיות המלך ולכך שהקב"ה מגיע לפה היינו ארון ה' נאבד כל המציאות שלי שהיא מלך והריני בטל לקב"ה שהוא מלך מלכי המלכים והיינו שכל מושג של מלך זה שאני מלך על העם והקב"ה בהסתרה אבל שהמלך בשדה כמו עכשיו אני בטל אליו בתכלית הביטול ולכן כמעט אפי'

השתגעתי שראיתי אותו
בבחי' שיכור ולא מיין

ורואים מהמשך הנביא
(שם) שבעצם "דוד המלך"
ענה תשובה ניצחת שכתוב
"ולמיכל בת שאול לא היה
לה ולד עד יום מותה" והיינו
כנ"ל שכשמגיע ענין של
מלכות שמים כל המלכים
בטלים

אבל ביתר עומק י"ל שבא
הנביא לרמוז שלא היה לה
ולד עד יום מותה כיוון
ש"מלכות שאול" נפסקת
משא"כ מלכות דוד
ממשיכה ואינה נפסקת
לעולם כמש"כ בתהלים
(פ"ט פ' ל"ו) "אחת נשבעתי
בקדשי אם לדוד אכזב זרעו
לעולם יהיה וכסאו כשמש
נגדי"

והטעם היא כנ"ל שנכון
שיש צד חזק במלכות שאול
שהוא ביטוי עצום למלוכה
כמו דאיתא (ברכות נח.)
דמלכותא דארעא כעין

מלכותא דרקיאה אבל
באמת צריכים לידע
שמלכות בית דוד הוא
הנכונה כיוון שהקב"ה מולך
בפועל ממש כנ"ל כל
המלכים מתבטלים לפניו
כעפרא דארעא וזה רק
השיג "דוד המלך" לכך
מלכותו קימת לעולמי עד
דזהו המלכות האמיתית
כנ"ל

וממילא לפי"ז שפיר דקודם
כל מגיע "משיח בן יוסף"
שהוא מזרע "שאול המלך"
להכשיר את הגאולה
העתידה כנ"ל והוא נהרג
כנ"ל מכיוון ש"מלכות
שאול" נפסקת לכך לא
ישאר ממנו כלום ולאחרי כן
יגיע "משיח בן דוד" שהוא
מזרע "דוד המלך" והוא
יהיה "מלך המשיח" שיביא
אותנו לגאולה העתידה
בפועל ממש וזאת מכיוון
שהוא גילה וחי עם זה
שהגם שהוא מלך "ומלכותא
דארעא כעין מלכותא

דרכיך עם כל זה הכל
בטל ומבוטל בתכלית
הביטול למלכות שמים ולכך
"זרעו לעולם יהיה" ותמיד
ישאר בשם "דוד המלך"

עד כדי כך שאפי' בסוכות
מדי שנה שנה בשנה ביום
האחרון שהוא הכי חשוב
שבו חל "הושענא רבא"
הוא אושפיזין ד"דוד מלכא
משיחא" היינו "דוד מלך
המשיח" ורואים שמיחסיים
לו חשיבות של מלך בכל
מצב ומצב

ולפי"ז יתבאר הדק היטב
הוויכוח בין "מרדכי הצדיק"
ל"אסתר המלכה" שמרדכי
הצדיק אחרי ששמע
שרוצים להרוג את כל
היהודים לבש שק ואפר
ויצא לרחובות העיר ואז
קראה אותו אסתר ושאלה
"מה זה ועל מה זה" ואמר
לה על הגזירה ואמרה לו
"לך כנום את כל היהודים"
ומרדכי היה צריך לשכנע

אותה להיכנס לאחשוורוש
אפי' שלא הוזמנה "כי אם
החרש תחרישי בעת הזאת
רווח והצלה יעמוד ליהודים
ממקום אחר ואת ובית
אביך תאבדו ומי יודע אם
לעת כזאת הגעת למלכות"
ולבסוף נתרצה "וכאשר
אבדתי אבדתי"

וצריך להבין מה התזכחו
ביניהם

ולהנ"ל שפיר ד"מרדכי
הצדיק" היה מצאצאי "דוד
המלך" ו"אסתר המלכה"
היתה מצאצאי "שאול
המלך" ולכך ששמעה
שמרדכי שהיה מהיושבים
בשער המלך והיה אדם
מכובד מאוד שהיה ממש
שם שר וא"כ חשבה שזה
לא מתאים שיהיה עם שק
ולכך רצתה שיוריד זאת
אבל "ולא קיבל" כיוון שהיה
מצאצאי "דוד המלך"
להיתבטל למלכות שמים
לגמרי ולכך שמלך ה' בצער

אני גם בצער ולכך לא פיהד
כלל לשלחה שתיכנס
לאחשוורוש אפי' שלא
הוזמנה "כי אם החרש
תחרישי בעת הזאת רווח
והצלה יעמוד ליהודים
במקום אחר ואת ובית אביך
תאבדו" בית אביך הכוונה
בית "שאול המלך"
שמלכותו תיפסק

וזה פי' ההמשך "ומי יודע
אם כזאת הגעת למלכות"
היינו שאולי אולי את
"אסתר המלכה" כדי להציל
את "מלכות שאול" המלך
שהוא סבא שלך וכך לכה"פ
הוא יזכה להיות מצאצאיו
"משיח בן יוסף"

ועד ש"אסתר המלכה"
הבינה את הענין וידעה
והכירה שחייבת להציל את
"מלכות בית שאול" וזה מה
שאמרה "וכאשר אבדתי
אבדתי" וכמו שדרשו חז"ל
"כשם שאבדתי מעוה"ז כך
אאבד מעוה"ב" והיינו

שהכניסה עצמה תחת
ביטול הישות עצום שהיתה
כבר בבחי' "מלכות בית
דוד"

ולכך נשארה להיות "אסתר
המלכה" ולא נכחדה
מלכותה דכיוון דביטלה את
עצמה ביותר לה נאה ולה
יאה המלוכה ועשתה את
תפקידה בנאמנות
ובמסירות

היוצא לנו כפתור ופרח
שבעצם ה"משא ומתן" בין
מרדכי לאסתר זה ממש כמו
ה"משא ומתן" בין דוד
ומיכל אשתו, וכן יוצא
שלכך יש שני "משיחים" א.
משיח בן יוסף שיכשיר את
הגאולה ויהרג כיוון שהוא
מבית שאול שזרעו נפסקת
דמלכותא דארעא כעין
מלכותא דרקיעא ב. משיח
בן דוד שהוא מלך המשיח
כיוון שהוא מבית דוד שרעו
לא יפסק לעולם דנקט ביטול

בפנים ולכך ניצח דנלחם
בשליחות ה'

וכך אנו צריכים ללמוד מזה
תמיד ליחל ולצפות למשיח
ולא להתייאש מביאתו
ולהלחם בנתיים בכל
המקטרגים והמונעים אותנו
מלעבוד את ה' ואנו בטוחים
וסומכים על ה' דודאי "יבוא
ויגאלנו רוח אפינו משיח ה'
ויבנה לנו את הבהמ"ק
במהרה בימינו אמן "

לפרטים: 0533126464

sh0533126464@gmail.com

עצום ביותר למען מלכות
שמים וכנ"ל

ונסיים במה שהתחלנו דזה
אחד מי"ג עיקרים "אני
מאמין באמונה שלימה
בביאת המשיח ואע"פ
שיתמהמה עם כל זה אחכה
לו בכל יום שיבוא"

וכאן יש לשאול דמדוע
באמת "אחכה לו" הרי אנו
רואים דכבר עברו כמה
אלפי שנים והוא לא מגיע
לדאבונינו

וי"ל דהיא הנותנת דנקודת
המשיח היא שאין יאוש
בעולם כלל וכמו שמשון בן
מנוח שהיה משיח בדורו
ולא פיחד כלל ולא התיאש
מלהרוג הפלשתים ואפי'
שניטל ממנו כוחו כידוע
אמר "לישועתך קויתי ה' "
והרג המון המון פלשתים
וזאת בכח שלמרות כל מה
שעבר הוא לא התיאש
מלנצחם ונלחם בהם
במסירות נפש בבהי' פנים